

Мені тебе забути не дано

Мені тебе забути не дано,
Мені про тебе осінь нагадає.
Наш тихий сад надійно зберігає
Минулих днів невігране вино.

Мені тебе забути не дано —
Воно ще грає.

Мені тебе забути не дано,
Моя про тебе пісня не скінчилась.
Остання нота у розпуці билась
Пташиною в причілкуве вікно.

Мені тебе забути не дано —
Печаль лишилась.

Мені тебе забути не дано,
Держу про тебе згадку на припоні.
Бо ясно так горять твої долоні,
Такі безмірно щедрі на тепло.

Мені тебе забути не дано —
Я в їх полоні.

Ця
Мені тебе забути не дано,
Бринить в мені твоє ім'я стострунне.
Приходять в пам'ять трав зелені руна
І клапті неба синім полотном.

Мені тебе забути не дано —
Трава примнута.

Мені тебе забути не дано,
Живе в мені твоє спокійне «здрастуй».
І образ твій у хусточці квітчастій
Являється то спомином, то сном.

Мені тебе забути не дано —
І це прекрасно.

Мені тебе забути не дано,
Моя болюча, спрагла моя втрата,
Між нашими серцями шлях горбатий
Уже поріс гіркотним полином.

Короткий жовтень наш минув давно,
Я ним багатий.

Мені тебе забути не дано.

Володимир ГУМЕНЮК.